6 Οκτωβρίου 2010

Ο εμπρησμός της εβραϊκής συνοικίας του Κάμπελ στην Θεσσαλονίκη (29 Ιουνίου 1931)

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Μετά την (απρόσμενη για πολλούς) απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης στις 26 Οκτωβρίου 1912, η Βενιζελική πολιτική απέναντι στην πολυπληθή Εβραϊκή κοινότητα των Σεραφαδιτών, διαπνεόταν από ανεκτικότητα και διαλλακτικότητα. Ταυτόχρονα όμως η Ελληνική Πολιτεία κατήργησε όλα τα παλαιά προνόμια που απολάμβαναν τα μέλη της επί Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Οι Εβραίοι αντιμετώπισαν με καχυποψία και (αρχικώς όχι εμφανή) δυσαρέσκεια την κατάργηση των Οθωμανικών Αρχών και συνακόλουθα και των προνομίων τους που ήταν κατοχυρωμένα από τις αρχές του 15ου αιώνα. Ο ίδιος ο Βενιζέλος συναντήθηκε με τους αντιπροσώπους της κοινότητας και τους διαβεβαίωσε για τις καλές του προθέσεις απέναντι τους. Ταυτόχρονα όμως κατήργησε όλα τα προνόμια τους, καθώς υπογράμμισε πως αυτά ήταν απαράδεκτα σε μια Δυτική κοινωνία ισότητας και ισονομίας όπως η Ελληνική. Μετά την μεγάλη πυρκαγιά του 1917 που μετέτρεψε σε στάχτη το κέντρο της πόλης που το κατοικούσαν κυρίως Εβραίοι, ο νέος σχεδιασμός της, μοιραία απομάκρυνε τα φτωχότερα τμήματα του Εβραϊκού πληθυσμού προς τα προάστια, κάτι που ενθάρρυνε ο ίδιος ο Βενιζέλος, καθώς θεώρησε πως έτσι θα αποκτούσαν οι Έλληνες τον έλεγχο της πόλης. (περισσότερα…)